

hecetasları

aylık şiir dergisi

130.on5aralık2025

hecetaşları

aylık şiir dergisi

yayın yönetmeni

tayyib atmaca

son okuma
metin özarslan

kapak fotoğrafı
yasin mortaş

muhabbet yeri

haydarbey mh.32077. sk.
armada/2 d blok nu: 6
onikişubat/kahramanmaraş
0535 391 92 50

www.hecetaslari.com
hecetaslaridergisi@gmail.com
11. yıl. 130. sayı 15 Aralık 2025
issn 2149-4509. (e-dergi

Ahmet Efe
Deme / 3
Kemal Deniz
Say Beni / 4
Murad Niyazlı
Deyil / 5
Recep Çetintaş
Sabahı Olmayan Geceler / 6
Ömer Karayılan
Hayat, Heyhat / 8
Adem Oğuz
Dile Gelirler / 9
Ahmet Çelebi
Dağlar / 10
Memik Kömekçi
İncinir / 11
Nemət Pənahlı
Bir Xəyalə Dal / 12
Ali Daşgın
İstedim / 12
Mehmet Akif Güngör
İçten İç Sesleniş / 13
Ali Havan
Yitik Şehirler / 14
Ogün Albayrak
Dervişhane / 15
Ahmet Urfalı
Dağlar / 16
Afak Şıhlı
Mihribanım Ol Benim / 17
İdris Ertaş
Bu Bayram / 18
Muzaffer Uslu
Git / 19
Nuri Peksöz
Âşıklar / 20
Yılmaz Türk
Gittin Gideli / 21
Yemliha Gürlek
Oğlum / 22
Mustafa İmir
Ömrün Baharından Güze / 23
Tayyib Atmaca
Abdurrahim Karakoç'un
Aşk Yarası Şiirini Tahmis / 24

■ Ahmet Efe

Deme

A turnam yâre varıp, “Çaresiz kalmış!” deme
“Âşığın bir kıyısız deryaya dalmış!” deme

“Her lahza hayalinin peşinden koşmaktadır,
Cümle mal u mülkünü yâd eller almış!” deme

“Savrulur yaprak gibi önünde rüzigârın
Vakt-i hazan erişip gülleri solmuş!” deme

Belki kalb-i nazenin üzülür, mahzun olur
“Kan çanağı gözleri yaşlarla dolmuş!” deme

“Hâli hoştur!” deyip geç kıssamı anlatırken
“N’eyleyeyim başını sevdaya salmış!” deme

“Şimdi gurbet çölünde dolaşır Mecnun misal,
Ahmed’in gönül yurdu virane olmuş!” deme...

■ Kemal Deniz

Say Beni

Sabah akşam aşk közündeyunarıım
Gâhî âlem döner, gâh ben dönerim
Ocağa dert atmayınca sönerim
Sessiz tüten dumanlara say beni

Seyrederim yerde gökte âdemi
Elbette her işin vardır bir demi
Hu deyip döneriz zikirle cemi
Bir ocakta yananlara say beni

Zapt olmaz nefsimi elimle ezip
Ardından bu tatlı canımdan bezip
Zemheri ayında hırkasız gezip
Ağustosta donanlara say beni

Benim, Kenan illerinin garibi
Yusuf kuyusunda boyladım dibi
Yuvası dağılan garip kuş gibi
Kuru dala konanlara say beni

Yitirince gözümdeki halemi
Gönül mahkememde kırdım kalemi
Sanki yaşadığım berzah âlemi
Zaman dışı zamanlara say beni

Deyil

Sevincdən mi, kədərdən mi nəmlənib
Gözlər o gözlərdi, yaş o yaş deyil
Cəmi gözəllik cəmalında cəmlənib
Baxış o baxışdı, qaş o qaş deyil

Baxçamızda gül-çiçəyə batardın
Qoltuğuma qısılardın, yatardın
Hey dalımca söz safanı atardın
Dillər o dillərdi, daş o daş deyil

Qəncliyin üstünü aldı duman çen
Seni də meni də qocaltdı erkən
O qara tellərə min sığal çəkən
Əllər o əllərdi saç o saç deyil

Dünyamızı yola saldıq bir təhər
Boğuldu arzular boğuldu qəhər
Yolunu gözləyən hər axşam səhər
Murad o muraddı yaş o yaş deyil

Sabahı Olmayan Geceler

Çizgilerin nabzında, atışını sezerdim
Satır satır alnıma nakışını çizerdim
Siyâhına umuttan inci güher dizerek
Düşlerimi süslerdim rüyâlarda gezerek

Kimi gün mehtâbında, kimi gün karanlıkta
Nöbet tutan ben miydim geceler mi ayakta

Bir ömür geceleri, gecelere ekledim
Şafak sökecek sanıp seherleri bekledim
Kara bağladı şehrim yıldızları tükenip
Talan oldu düşlerim kâbuslara belenip

Vîrân oldu bağlarım soldu kanlı hazânda
Nâlân olan ben miyim geceler mi figânda

Gamla geçti geceler, her gün rüyâmı içti
Kanlı bir makas gibi, gece hülyâmı biçti
Yıkıldı gönül damım çöktü tasalanarak
Can çekiyor izbede bir yürek paslanarak

Gül gibi okşadığım “umutlar” soldu rafta
Zîyân olan ben miyim geceler mi zaafta

Dalga dalga kâmustan geçirdiğim her sıfır
Yelken açıp koyuna kürek çektiğim bahâr
Bir serâba dönüştü sislere bürünerek
Nefes değil aldığım zefîr bu, dövünerek

İnci güher sandığım kayboldu bir şafakta
Bocalayan ben miyim geceler mi nifakta

Bir gün dönecek sanıp yollarını gözledim
Sayfa sayfa çevirip okşamayı özledim
Gözümde nûr tükendi esrârına dalarak
Dizimde fer tükendi dorukta tıkanarak

Zemin kaydı altımdan, sendeledim bir anda
Kan ağlayan ben miyim geceler mi giryânda

Ben ömrümü harcadım, 'bîkes' olmadı sabah!
Beyhûde çabaladım, nefes tükendi eyvâh!
Yüreğimi yaladı sülûkler süzülerek
Beynimi yağmaladı kasılıp büzülerek

Parçalandı "Ülkerim" kaldım yol ortasında
Kıyâmet şâha kalktı sandım kafatasımda

■ Ömer Karayılan

Hayat, Heyhat

Bu yaşamak işine bir anlam veremedim
Anlamadım zamanın yadigâr olduğunu

Çözemedim sırrını mahzun bakışlarının
Kırpıklarının birer zülfikâr olduğunu

Öğretmedi kitaplar severken vazgeçmeyi
Kalanın mesleğinin ahüzâr olduğunu

Hem hayatta olmayı hem de yaşamamayı
Her bakışın, her âhın intizar olduğunu

Söylemedi şarkılar, belirtmedi martılar
Yaşamın süregiden intihar olduğunu

Dört mevsim kış yaşadım bir sevdanın nârına
Görmedim bir gün olsun ilkbahar olduğunu

Ama buna da değer, bir kere söyle yeter,
Dizlerinde görececek rüyalar olduğunu...

Dile Gelirler

Aşk ı sadakatle gaye bilenler
Lisan ı hâl ile dile gelirler
Mansur'un dar'ına gerseler bile
Erkân-ı sohbetle dile gelirler

Muvaffak olunca hükm-i ezelle
Devrilir boyuna çürür gazelle
Kara toprak olur nice güzelle
Huzur-ı mahşerle dile gelirler

Dünyanın malına tamah olanlar
Şekil şemaille paye bulanlar
Bulanık suları ikbal bilenler
Sürçülisan ile dile gelirler

Şeyranî hor görme sakın ağlatma
Yürek yarasını elle bağlatma
Ateşlere yan da közle dağlatma
Âlemde ikrarla dile gelirler

Dağlar

Tüm tepeler size bakıp gümrenir
Ufuklar sultanı kralı dağlar
Boynuna dolanan bulut imrenir
Rüzgârın uğrağı sıralı dağlar

Gün olur başını yıldıza yaslar
Gün olur özünü suya kıyaslar
Gün olur hesaba gelmez mikyaslar
Sözleri derinde daralı dağlar

Dağların kadrini gariplere sor
Kim bilir kimlere kanat geriyor
Kaç musdarip için bağrın seriyor
Kendine kaç fersah aralı dağlar

Bazen gönlü kırık turnalar geçer
Bir şairin gamlı deminden içer
İksirli nektarla ukbaya uçar
Hicrandır oyunun kuralı dağlar

Baharla soğumaz dağın yüreği
Nice gönüllerin orta direği
Bütün ehli dilin en son dileği
Bulabilmek gerçek maralı dağlar

Gölgede kimlerin tahtı kurulur
Sırtına tarihin mührü vurulur
Ardında Süleyman tacı savrulur
Ezelden yazgısı karalı dağlar

İncinir

Bülbül konma dalım narindir benim
Darılsan incinir darılmasan da
Sıladan ayrıldım gönlüm yaralı
Sarılsan incinir sarılmasan da

Yollarım bağlandı yaslandım taş
Çekil git gönlümden uzakta yaş
Onulmaz yaram var gelmesin baş
Yorulsan incinir yorulmasan da

Bütün dertli kuşlar dalıma konar
Bir avcı elinde çok canlar yanar
Çoğu da ecelin tadına kanar
Vurulsan incinir vurulmasan da

Bağrımda sancıyı bir dağlar bilir
Yol yorgunu dostlar gölgeme gelir
Kimi vurgun yemiş kahrından ölür
Dirilsen incinir dirilmesen de

Köşkeröğlü derler gönlüm dert küpü
Bir ömür tükettim çıkardım kepi
Can bedene zeval getirdi tipi
Kırılsan incinir kırılmasan da

Bir Xəyala Dal

Gəlinlər dul qalıb körpə atasız
Gözəllər sevdasız ana balasız
Mərdlərin olmayır başı bəlasız
Gurla ildırım tək çax vətən oğlu!
Haydı son döyüşə qalx vətən oğlu!

Qazilər zindanda qolları bağlı
Analar bacılar sinəsi dağlı
Mən dəli-divanə hamı ağıllı
Saplanıb köksümə ox vətən oğlu!
Haydı son döyüşə qalx vətən oğlu!

Tövbə edib qayıt Haqqın yoluna
Görün düşmüşünüz kimin dalına
Qanlı qan ağlayır sənin halına
Nə yaman gündəsən ah vətən oğlu!
Haydı son döyüşə qalx vətən oğlu!

Gavurlar əlində qız-gəlin əsir
Zalımın qılıncı məzlumu kəsir
Qalıb dərd əlində xalq əsir yesir
Od vurub yandırır yax vətən oğlu!
Haydı son döyüşə qalx vətən oğlu!

Zülmə boyun əymə millət danış din
Bəsdi əcnəbidən yardım diləndin
Tamam əldən gedir namus qeyrət din
Düşməne aldandın çox vətən oğlu!
Haydı son döyüşə qalx vətən oğlu!

Ah-nalə qəlbimi yandırır yaxdı
Namərdin insafı vicdanı, yoxdu
Şərim də fəryaddı amandı ahdı
Yaman günə qaldı xalq vətən oğlu!
Haydı son döyüşə qalx vətən oğlu!

Oğrular ayrılər kəsir düzləri
Dinlə mənaları oxu sözləri
Gözləyir Qarabağ, Təbriz bizləri
Bayrağı zirvəyə tax vətən oğlu!
Haydı son döyüşə qalx vətən oğlu!

Bütün millət olub, qaçqın, didərgin,
İnsanlar edilir "mədəni" sürgün,
Yenə də qiyamət qopacaq, bir gün,
Kükrəyib, meydana çıx, vətən oğlu!
Haydı, son döyüşə qalx, vətən oğlu!

Bizi bağışlamaz şəhid ruhları
Ərşə dirənibdi məzlum ahları
Daşqalaq eyləyib bu əclafları
Ölümün gözünə bax vətən oğlu!
Haydı son döyüşə qalx vətən oğlu!

Qisas qiyamətə qalmasın gərək
Olum-ölüm deyib döyüşə girək
Yağı düşmənlərin dərşini verək
Əldən uçub gedir vaxt vətən oğlu!
Haydı son döyüşə qalx vətən oğlu!

Bərabər savaşıq bu meydanlarda
Azadlıq uğrunda tökdük qanlar da
İgidlər tanınar çətin anlarda
Könüllərdə quraq taxt, vətən oğlu!
Haydı son döyüşə qalx vətən oğlu!

Nemət qorxmayıbdı ölümədən, qandan
İstiqlal uğrunda savaşıq candan
Ölüm də qaçıbdır hər zaman ondan
Şəhidə kəfən də yox vətən oğlu!
Haydı son döyüşə qalx vətən oğlu!

İ ten İ e Sesleni 

Katlayıp da biri bine
  u dünyaya k st n yine
  kret hele ahvaline
Mahzun olma deli gönül

  z lme kar boran diye
Buzlar erir döner suya
Yazlar gelir birkaç aya
Mahzun olma deli gönül

 eksen bile türlü elem
Deme sakın bitmez  ilem
Sahipsiz mi sandın  lem
Mahzun olma deli gönül

Eza cefa verme cana
Umut yolda  olsun sana
Aldanıp da süslü hana
Mahzun olma deli gönül

Sabret mazlum da gülecek
Mutlu günler de gelecek
Elbet bir gün düzelecek
Mahzun olma deli gönül

Dermanı var çaresi var
Karanlıksa  ırası var
Her şeyin bir sırası var
Mahzun olma deli gönül

Yitik Şehirler

Denizler uykudan uyanır ancak
Boğulur bir kaşık suda balıklar
Yağmurun sesini nasıl duyacak
Gürültüye yenik kalabalıklar

Şehir kısılacında tel örgülerin
Zehrini kusuyor dikenli dişler
Helezon bir ağla göklerle yerin
Bağlarını kesti ilkel fetişler

Yorgun şehirlerde gece beklerken
Takvimlerde yangın gözlerde keder
Saatler uyanık daima erken
Uykular kaçak tay rüyalar heder

Sıcak döşeklere girmez vücutlar
Gençler ihtiyarlar yüklü kadınlar
Her ayın sonuna sarkar umutlar
Endişe yumağı gözler alınlar

Çile sarmalına düşülen günler
Her yerde tarifsiz sızıları büyür
Yarınları hasret yaşayan dünler
Sene kundağında mevsim büyütür

Dalgın gözlerinde nokta nokta iz
Acı çarpımında kaç bin bölümler
Hangi hatırayı taşır ki valiz
Tabuta girmeden yaşar ölümler

Hercai sevdalar kalpte kök salmaz
Gece aşka düşer yas tutar gündüz
Türküler üşütür yabancıdır saz
Kırk yamalı bohça şimdi gönlümüz

Dervişane

Bu dünyaya niçin geldik, fikreder mi ki hiç insan?
Körpe kucaklar anlatsın dilimizin esrarını.
Zaman gergefini işler biz farkına pek varmadan;
Yorgun şakaklar anlatsın dilimizin esrarını.

Gözler vardır, kâinatta habersizdir hilkatinden,
Gözler vardır, bir kuruşluk akçe kaçmaz dikkatinden,
Gözler vardır, ceyhun misal, akıp gider rikkatinden;
Kavruk topraklar anlatsın dilimizin esrarını.

Heyhat derviş, zor bu hayat; her adımı bir meşakkat;
Gel tarlana sabrını ek, hırslarını gübrene kat.
Eylülde melül olursan, kışın geçer rahat rahat...
Buğday başaklar anlatsın dilimizin esrarını.

Bazı demler hasta olur beşeriyet âlemi hep,
Gökten kutlu ecdat inse, dindiremez elemi hep,
Ne yapalım, Rab Teâlâ böyle çekmiş kalemi hep;
Salih kaynaklar anlatsın dilimizin esrarını.

Hele gör dost, bu diyarda âbıhayat çeşmesini,
Bineğini mahmuzlayıp, dervişane pişmesini.
Bir nefeslik heyecanla Kaf Dağı'nı aşmasını...
Yorgun ayaklar anlatsın dilimizin esrarını.

Bu yol çetin ve ateşten, sergüzeşti geçenler kim?
Serhatlerin eşiğinden ankalara göçenler kim?
Seraplara aldanmayan, hakikati seçenler kim?
Kutsal varaklar anlatsın dilimizin esrarını.

Hakikatin özü birdir, bürünse de bin kisveye;
Kimileri bakar ruha, kimileriyse nesneye.
Niçin ağlarsınız doğunca? Sorulsun delikli neye,
Kızgın dudaklar anlatsın dilimizin esrarını.

Dağlar

Zirvesinde rüzgâr alnından öper
Babacan bakışlar sevgi dokulu

Az olan çoğalır zayıf güçlenir
Yeşil obalarda taylı kuzulu

Ak bulutlar baş ucunda dolanır
Sarp yerlerden geçer hüznü yolu

Yeni bir hayatın başıdır bahar
Dağlarda can bulur beyi yoksulu

Camide mescitte kubbedir dağlar
Gönüller yüksekte ruhlar pek ulu

Hatıralar saklı pınarlarında
Özlemi düşünce gözler buğulu

Efsanesi büyür mor ufuklarda
Destanlar çağında yiğitlik dolu

Heybeti yüreği mertlere benzer
Dağ gibi insanlar ezelden soylu

Tepeden tepeye kaval nağmesi
Serin koyakları kekik kokulu

Doruğunu bekler alp-erenleri
Kahramanlar yurdu dağlar gururlu

Bin bir hasret çekmiş çığrasında aşk
Ayrılık acısı niçin ağulu

Yücelik içinde büyür tevazu
Öteden beriye dervişçe huylu

Her dağın farklıdır sevda masalı
Kışın gecesinde gözler uykulu

Birbirine yaslanmışlar kardeşçe
Kimisi engince kimisi boylu

Mihribanım Ol Benim

Yargılama, gözlerimin karası
Çok tazedir daha gönlüm yarası
Sana kalmış dertlerimin çaresi
Ya uzak dur! Ya Lokman'ım ol benim!

Ümit öler bir gün yare yetmese
Bu diyardan ol diyare yetmese
Ömrün kışı bir bahare yetmese
Her mevsimde hoş bir anım ol benim!

Keşke bahta sevinç düşse bir dilim!
Tut elimi sona ersin nisgilim!
Senden özge kimim var ki sevgilim
Başım üste asumanım ol benim!

Dualarım varıp bulur sene de
İmza atmam hasret adlı senede!
Gel yanıma bir kez olsun senede,
Yarınlar bir gümanım ol benim!

Sesim duymaz bahtım belki sağırdır!
Bir yüreğe iki hasret ağırdır!
Tanrı bizi bu dünyada ayırdı
O dünyada mihribanım ol benim!

Bu Bayram

Çocukların kırdı lale menekşe
Dereceği günler olsun bu bayram
Koşarak kendini yere pürneşe
Sereceği günler olsun bu bayram

Bitsin hasretlikler onun yerine
Umutla bakılsın güzel yarına
Annenin yavruyu alıp bağrına
Saracağı günler olsun bu bayram

Her ölüm haberi çaresiz yara
Akıllarda kalan hazin hatıra
Vatan ve milletin sonsuz huzura
Ereceği günler olsun bu bayram

Garibin ahvali neden hep harap
Bitmedi başına örülen çorap
Mazlumun zalimden cesurca hesap
Soracağı günler olsun bu bayram

Sefalet sineye saplanan bir ok
Dengesiz sisteme düzen veren yok
Bebeklerin akşam yatağına tok
Gireceği günler olsun bu bayram

Yüreklerde henüz derdi Maraş'ın
Enkazda can veren elli bin başın
Binada artık taş üstünde taşın
Duracağı günler olsun bu bayram

Git

Belli ki gideceksin; durma git, ne olacak?
Varlığın ne verdi ki; yokluğun ne alacak?

Sakın dönme gidersen, adımı anma artık
Dilediğin kadar git; hadi git, yollar açık.

Dostlarım da bilmesin izini, adresini
Git de ağyar koklasın o ılık nefesini.

Ne yüzünü göreyim ne sesini duyayım
Tek bir damla gözyaşı dökersem kahrolayım.

Sanma ki, sen gidersen yıkılır mahvolurum
Beni sakın düşünme; yeni bir aşk bulurum.

Açarım gözlerimi; “bitti” derim bu rüya
Yine güler geçerim; zaten üç günlük dünya.

Sana ait her şeyi silerim hayatımdan
Gölgeni de kovarım attığım her adımdan.

Benden yana ne varsa su gibi helal olsun
Varsın da bana kalan sadece melal olsun.

O sevdiğin şarkıyı bir daha çalmam artık
Senli hatıralara bir daha dalmam artık.

Yarın yeni gün doğar; sürüp gitmez karanlık
Benim için, ufukta batan güneşsin artık.

Say ki, senin dalından düşen kuru yaprağım
Say ki, ben yokum artık; say ki kara toprağım.

Âşıklar

Aşk için bedeller istenir candan,
Canan için seyran olur âşıklar.
Sevdayı bağışlar o ulu Yezdan,
Sevgiliye hayran olur âşıklar.

Sahralara çağırırlar yan diye,
Tenha kalır sevdiğini an diye,
Sevgili bir ahu bir ceylan diye,
Acılara mihman olur âşıklar.

Sükûn bulur gözlerinde ateşin,
Kınaması çoktur elin serkeşin,
Yüreğinde gam var, gözünde yaşın,
Derya olur umman olur âşıklar.

Kerem olmak mı zor yoksa Aslı mı?
Yârin yüreğinde seyret aslını,
Söyleyeyim sana işin aslını,
Köle olur sultan olur âşıklar.

Gittin Gideli

Güllere kar düřtü bülbüller  tmez
Sen ahir  leme gittin gideli
Her akşam  ř r m ocađım t tmez
Sen beni terk edip gittin gideli

Seni arar k đıt yazacak kalem
D k lmez gönülden gönüle kelam
Surları delindi yıkıldı kalem
Dilimse l l oldu gittin gideli

Diyemedim hiř kimseye sözümü
Aynalarda göremedim yüzümü
Bir ateşte kaynatırım  z m 
Yazlarım göz oldu gittin gideli

Takatim kesildi sürem dolmadı
Derdimi diyecek kimse kalmadı
Bad-ı saba kapımızı  almadı
Sırrıma sır kattın gittin gideli

Oğlum

Ŗu  leme gelen güler eđlenir
Gelip geçen kamerayla izlenir
Gün gelir bu dünya bir gün düzlenir
Dođandan  lenden ibret al oğlum

Zengin adamlar da giyer kepenek
Tembellikten uydurulmuŖ yetenek
Batsın ilme yol vermeyen gelenek
 limden cahilden ibret al oğlum

Hane dediđin    beŖ tane kalas
Gemi ArŖimet'in elindeki tas
Hareketi sađlar, eklem ile kas
 nsandan hayvandan ibret al oğlum

Diken deme kötü huylu       
Kelebek sevinir döner k      
Dikkat et  alıŖan bunca b      
Arıdan     kten ibret al oğlum

Korkan adam d Ŗer nefes nefese
Asabi bir adam ŖaŖar kafese
Her Ŗeyden irkilip girer strese
D Ŗenden kalkandan ibret al oğlum

Dünyanın içinde insanlar nokta
Istırap çekersin varlıkta yokta
Bir kaç gün gez de g r, kuytu sokakta
Gizliden açıktan ibret al oğlum

Zalime mühlet ver zulmünden döner
Mazlumu tesell'et dertleri söner
Bunun ikisini yaŖatmak hüner
Aftan ve cezadan ibret al oğlum

Feleđin kahrını  ekmiŖ bir nefer
Beyin çalkalanır, günde bin sefer
Ne baŖta sa  kalır ne g z nde fer
Acıdan tatlıdan ibret al oğlum

Ŗuursuz adamın hayali olmaz
AlıŖkanlık yaŖar, bildiğin tutmaz
Saygıdan kaygıdan h lden anlamaz
Deliden usludan ibret al oğlum

Kapıma dayandı artık sonbahar
Hep durgun yaŖadım, yorgun ihtiyar
Belki de bir daha görmem ilkbahar
Günden aydan yıldan ibret al oğlum

Tecrübeler hücreler de gizlenir
Gizli hakkı yadedenler izlenir
 Ŗıklarda hep yürekler közlenir
Olandan bitenden ibret al oğlum

Ömrün Baharından Güze

Yüksek yaylalarda dağa yaslanıp
Ya türkü ya ağıt dinleye geldim
Hüzün yağmuruyla gönlüm ıslanıp
Sevdayı destansı anlatı bildim

Öykülere duygu ortağı oldum
Gün oldu titredi gönül tellerim
Yanık nağmelerde kendimi buldum
Yüreğim korluyken buzdu ellerim

Kıpırtıya döndü mutat dinginlik
Çatınca endamın bir görkemlisi
Giderek darlaştı özgür enginlik
Sırdaşımdı tütün, çayın demlisi

Uzaktan fitri bir döngüye kandım
İniş çıkış düşe kalka yürüdüm
Gel-geç hoşlukları 'sevdalım' sandım
Hayal kıyısında ayak sürüdüm

Yol gereği diye yoldaş seçince
Deveranda insan bir dem tadarmış
Bir bakış yüreği delip geçince
Yankısı Mecnun'la Leyla kadarmış

Değişip dönüşür insan fitratı
Dünyevi olanı zamanla söner
Ufkunla sınırlı mukadderatı
Yunus'ta İlahi bir aşka döner

'Muttasıl arayış' sevdanın adı
Yaşayan her çağda bir şeye koşar
İhtimam görmezse kırık kanadı
Güzünde depreşen sızıyla yaşar

Yere sergen olmuş sarı yapraklar
İlahi döngüyü önüne yayar
Yağmurla kabarmış tınlı topraklar
Sanki hatırımdan geçeni duyar

Coşkun su durulur çatınca güze
Yaşanmışlıklardan arta kalanlar
Öylesine sakın dökülür söze
Takdir eder ömrü seyre dalanlar

Bir esmeye görsün ilkbahar yeli
Renk, koku, görüntü gönle mehabet
Sevgiyle ödenir sevgi bedeli
Özetle *İmir* 'in halleri elbet

■ Tayyib Atmaca

Abdurrahim Karakoç'un Aşk Yarası Şiirini Tahmis

Geceleri hasretini sardım ben
Yüreğimi yüreğine serdim ben
Koyaklarda dertlerimi derdim ben
*Dilekçemi gökyüzüne verdim ben
Yağmur ağlar, meltem ağlar yarama.*

Gam kervanı kırktan sonra dizilir
Sancılarım derkenara yazılır
Dokundukça yaralarım ezilir
*Ruh röntgenim duygulara çizilir
Zülûf ağlar, perçem ağlar yarama.*

Ektim ama kaldırmadım harmanı
Çok bekledim düşlerimde sarmanı
Bir kez olsun ikrarında durmanı
*Anlatsam çıldırtır dağı ormanı
Yangın ağlar, deprem ağlar yarama.*

Gül solunca sarı bülbül ötmezmiş
Gün kısalır gecelerse bitmezmiş
İnsan kendi çenesini çatmazmış
*Tıb ilminin akli fikri yetmezmiş
Hatip ağlar, ebkem ağlar yarama.*